

[HANTABA sb

hantaba, antaba f, hanthab m.

Teksty nie oznaczają pochyleń; prawdopodobnie drugie i końcowe a jasne (tak Cn).

sg N hantaba, hanthab. ◇ pl A hantaby. ◇ du A (cum nm) hantabie.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Z niem. Handhabe:

1. *Uchwyt przy drzwiach (izby, szafy) do pociągania przy otwieraniu, często w fornie ozdobnego kółka; ansa, armilla, capistrum, capulum, capulus, manubrium Cn: Dedi Casper serifabro pro labore ad atrium Regiae Maiestatis pro duabus seris, pro duabus cardinibus et duabus hantabie mrc. -/20/- [...] pro quatuor seris et cardinibus hanthabi in stuba supra portam ad armaria Wawel 63; pro anthaby ibidem in Curzanoga N° 6, quae pictae sunt cum floribus Wawel 151; ad cameram pro cardinibus, clamka, haky, hanthaba etiam dealbatis [...] ad latrinam vulgo secretum pro cardinibus, clamka, hanthaba Wawel 153; pro 9 manubriis hantaby Wawel 173.*

2. *Prawdopodobnie część wozu: Bark okowany, do ręcznika hanthab, heber stary do woza InwMieszcz 1565 nr 124.*

MK